

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie o sygn. I S 50/24 na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2025 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. S. (dalej: „skarżący”) pismem z 19 listopada 2024 r. skierowanym do Sądu Apelacyjnego w Lublinie wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie o sygn. I S 66/24, I Sk 6/24, I S 50/24, I S 63/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga M. S. wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725 ze zm., dalej także jako: „u.s.p.p.”) podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 u.s.p.p. skarga powinna zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Oceniana w niniejszym postępowaniu skarga nie spełnia wymogu, o którym stanowi art. 6 pkt 2 u.s.p.p. Skarga ta nie zawiera bowiem uzasadnienia odnoszącego się do żądania stwierdzenia przewlekłości w określonych przez skarżącego postępowaniach. Skarga pod względem objętościowym jest wprawdzie obszerna, jednak przytaczane argumenty nie odnoszą się do realiów spraw, których stwierdzenia przewlekłości domaga się skarżący. W uzasadnieniu przytoczono wyłącznie wywody skarżącego o charakterze ogólnym bez związku z przedmiotem skargi. Skarżący nie odniósł się do okoliczności, które w jego ocenie potwierdzają istnienie stanu przewlekłości.

Wskazać należy także, że skarżący w sposób nieprecyzyjny wskazał, które postępowania w jego ocenie prowadzone są w sposób przewlekły. Żądanie w tym zakresie nie wskazuje bowiem sądu, przed którym toczy się zaskarżone postępowanie, a to zaskarżone postępowania są jedynie wymienione w początkowej części pisma skarżącego. Przypomnieć należy, że rolą Sądu Najwyższego nie jest zastępowanie skarżącego.

W konsekwencji wobec braku wykazania „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p., zgodnie z art. 9 ust. 1 u.s.p.p. skarga na przewlekłość podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków.

Niezależnie od powyższego, wskazać także należy, że analizowana skarga dotyczy postępowań, których przedmiotem jest przewlekłość postępowania. Ustawodawca w art. 3 u.s.p.p. wymienił postępowania, w których skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki może zostać wywiedziona, wskazując jednocześnie podmiot legitymowany do wystąpienia w konkretnym przypadku ze skargą. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowana jest linia orzecznicza, że wyliczenie to ma charakter zamknięty (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19; 8 grudnia 2021 r., I NSP 210/21; 22 czerwca 2022 r., I NSP 160/22; 17

kwietnia 2024 r., I NSP 121/24). W świetle aktualnie obowiązujących w Polsce regulacji prawnych niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które samo dotyczy skargi na przewlekłość postępowania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 u.s.p.p. orzekł, jak w sentencji.

ł.n

r.g.